

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego
Sąd Apelacyjny w Szczecinie
Prokuratura Apelacyjna w Szczecinie
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie

ACTA IURIS STETINENSIS 5

ZESZYTY NAUKOWE UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO NR 812

Szczecin 2014

Komitet Redakcyjny

dr hab. Zbigniew Kuniewicz prof. US – Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego
Ryszard Iwankiewicz – Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
Grzegorz Jankowski – Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie
Józef Skoczeń – Prokurator Apelacyjny
Maciej Żelazowski – Sędzia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
Arkadiusz Windak – Sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, Przewodniczący II Wydziału
Tadeusz Kulikowski – Zastępca Prokuratora Apelacyjnego
dr hab. Marek Andrzejewski prof. US – Redaktor naukowy
Szymon Slotwiński – Sekretarz redakcji

Rada Naukowa

prof. dr hab. Roman Hauser – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu | prof. dr hab. Andrzej Jakubecki – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie | prof. dr hab. Andrzej Marciniak – Uniwersytet Łódzki | prof. dr hab. Mirosław Nazar – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie | prof. dr hab. Zbigniew Ofiarski – Uniwersytet Szczeciński | dr hab. Adam Olejniczak prof. UAM – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu | dr hab. Lech Paprzycki – Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie | prof. dr hab. Władysław Rozwadowski – Uniwersytet Szczeciński | prof. dr hab. Tadeusz Smyczyński – Uniwersytet Szczeciński, Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk | prof. dr hab. Roman Wieruszewski – Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk | prof. dr hab. Bronisław Ziemanin – Uniwersytet Szczeciński | Rosario Sapienza, Full Professor of International and European Law – The University of Catania School of Law | Ashok R. Patil, Prof. dr L.L.M., Ph.D. – National Law School of India University, Bangalore, Karnataka State (India) | Fursa Svetlana Yaroslavovna, prof. dr hab. honoured lawyer of Ukraine | Henry Zhu hao Wang, Assistant Professor – China University of Political Science and Law | Prof. habil. dr. Vytautas Nekrosius – Uniwersytet Wileński | Dr John Sorabji – University College, London | José García-Añón, Ph.D. in Law, Full Professor, School of Law – University of València (Spain) | Terekhova Lydia, Professor, Doctor of Law, Omsk state University, Faculty of Law | Masahiko Omura, Doctor of Law, Professor at Chuo University Law School (Tokyo, Japan) | Elena Kudryavtseva, Professor, Law Faculty of Moscow State University | Alexandre Freitas Câmara, Professor Emeritus and Head of Civil Procedure Department at Rio de Janeiro Judicial School | Jayesh Rathod, Associate Professor of Law – American University Washington College of Law | Rett R. Ludwikowski, Ph.D., Professor of Law, Columbus School of Law – The Catholic University of America | Lilia Abramchik, Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor – Yanka Kupala State University of Grodno (Belarus)

Lista recenzentów znajduje się na stronie internetowej zeszytu naukowego | <http://wpiaus.pl/actaiuris>

Redaktor naukowy | dr hab. Marek Andrzejewski prof. US

Redaktor tematyczny | Szymon Slotwiński

Redaktor językowy | Elżbieta Blicharska

Korektor | Joanna Grzybowska

Skład komputerowy | Iwona Mazurkiewicz

**Publikacja została wydana dzięki wsparciu finansowemu
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, Prokuratury Apelacyjnej w Szczecinie,
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie**

Wersja papierowa jest wersją pierwotną

Pełna wersja publikacji <http://wpiaus.pl/actaiuris>

Streszczenia opublikowanych artykułów są dostępne online w międzynarodowej bazie danych
The Central European Journal of Social Sciences and Humanities
<http://cejsh.icm.edu.pl>

© Copyright by Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2014

ISSN 1640-6818 | ISSN 2083-4373

WYDAWNICTWO NAUKOWE UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO

Wydanie I. Ark. wyd. 25,0. Ark. druk 28,3. Format B5. Nakład 194 egz.

SPIS TREŚCI

Wstęp	7
-------------	---

ORZECZNICTWO SĄDÓW SZCZECIŃSKICH

Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2013 r., sygn. akt II S 23/13	11
Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 listopada 2012 r., sygn. akt I ACz 813/12	15
Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt II AKa 12/13	29
Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 maja 2012 r., sygn. akt III AUa 106/12	37
Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. akt III AUa 385/11	47
Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 8 lutego 2012 r., sygn. akt I SA/Sz 881/11	53

KOMENTARZE

DO ORZECZEŃ SĄDÓW SZCZECIŃSKICH

Jan Andrzejewski – Głosa do wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 31 października 2012 roku, sygn. akt I ACA 446/12	81
Joanna Szyjewska-Bagińska – Głosa do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 6 marca 2013 roku, sygn. akt II SA/Sz 149/13	93

PRAWO KARNE

Mariusz Nawrocki – O (nie)możności łączenia w czyn ciągły zachowań o tożsamej podstawie normatywnej	111
Michał Peno – Współczesne koncepcje uzasadnienia karania (zarys typologii)	129
Adam Wróbel – Pozorny (pomijalny) zbieg przepisów przestępstwa i wykroczenia.....	155

PRAWO CYWILNE

Anna Urbańska-Lukaszewicz – Przenoszenie nieruchomości z majątku wspólnego małżonków do majątku osobistego w świetle orzecznictwa i poglądów doktryny.....	171
Ewa Szubert – Stwierdzenie nabycia spadku – uwagi na temat możliwości wzruszenia prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku oraz zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia.....	193
Szymon Słotwiński – Intertemporalne aspekty kompensacji negatywnych przeżyć pośrednio pokrzywdzonych w orzecznictwie Sądu Najwyższego	213

PRAWO ADMINISTRACYJNE

Marek Górski – Nowe regulacje prawne w zakresie ochrony jakości powietrza – monitoring i przywracanie wymaganego stanu jakości powietrza	233
Kornelia Łuczejko – Dane osobowe w internecie – wybrane zagadnienia administracyjnoprawne	247
Przemysław Zdyb – Postępowanie sądowoadministracyjne w przedmiocie skargi na odmowę udzielenia informacji prasie	263
Radosław Ulanowski, Jan Uniejewski – Zasady postępowania egzekucyjnego w administracji a zasada proporcjonalności	279

Agnieszka Lasecka – Legalizacja obiektu wybudowanego w warunkach samowoli budowlanej a legalizacja obiektu wybudowanego na podstawie nieważnego pozwolenia na budowę.....	299
Jarosław Marczak – Prowincje jako forma samorządu lokalnego w Hiszpanii.....	321
Anna Barczak – Procedury ocen oddziaływania na środowisko	353
Katarzyna Święch-Kujawska – Związki rodzinne a zwolnienia w podatku od spadków i darowizn.....	377
Paweł Mańczyk – Pobór podatku od nieruchomości oraz opłaty targowej, miejscowej, uzdrowskiej i od posiadania psów w drodze inkasa na przykładzie wybranych gmin województwa zachodniopomorskiego.....	393
Ewa Kowalewska – Rola banku centralnego w utrzymaniu stabilności systemu finansowego.....	407
Wojciech Bożek – Glosa do orzeczenia Głównej Komisji Orzekającej z dnia 17 maja 2012 roku BDF1/4900/45/44/12/1149	423

VARIA

Małgorzata W. Greßler – Uwagi o wolności wyboru zawodu w prawie niemieckim	435
---	-----

Ewa Kowalewska*

Uniwersytet Szczeciński

ROLA BANKU CENTRALNEGO W UTRZYMANIU STABILNOŚCI SYSTEMU FINANSOWEGO

Streszczenie

Dążenie do utrzymania stabilności finansowej stanowi ważny element funkcjonowania państw w dobie kryzysu gospodarczego. Poważne dyskusje toczą się na temat wskazania podmiotu odpowiedzialnego za utrzymanie stabilności finansowej państwa, jak również wskazanie warunków jej osiągnięcia. W artykule przedstawiono rolę Narodowego Banku Polskiego w budowaniu stabilności finansowej w Polsce. Zwrócono uwagę na rozróżnienie pojęć: stabilność monetarna, stabilność finansowa, stabilność systemu finansowego, a także polityka pieniężna i system płatniczy. W pracy podkreślono rolę banku centralnego w utrzymaniu stabilności nie tylko na rynku usług bankowych, ale na szeroko pojętym rynku finansowym. Narodowy Bank Polski wypełnia w tym celu określone zadania. Zwrócono także uwagę, że bank centralny jest instytucją niezależną, spełniającą ważne funkcje w państwie. Stąd też jego rola w utrzymaniu odpowiedniego poziomu inflacji i właściwej koniunktury rynkowej. Narodowy Bank Polski jest podmiotem odpowiedzialnym za ustalanie założeń polityki pieniężnej, a także za wykorzystywanie tak zwanych instrumentów polityki pieniężnej. W artykule zauważono również, że bank centralny angażuje się w działalność na rzecz stabilności finansowej, ponieważ dba o bezpieczeństwo i sprawność systemu płatniczego. Przyjęto,

---

* E-mail: ekowalewska@mec.univ.szczecin.pl.

że bank centralny pełni funkcję nadzorca systemowego nad systemami płatności. Stabilizowanie wartości pieniądza odgrywa współcześnie kluczową rolę w budowaniu polityki pieniężnej. Stabilność cen i stabilność finansowa stanowią natomiast dla siebie warunki konieczne, ale nie jedyne.

Przed bankowością centralną stoi wiele wyzwań, a jej rola i zadania będą nadal przedmiotem badań i dyskusji.

Słowa kluczowe: bank centralny, stabilność finansowa, inflacja, system płatniczy, system finansowy, stabilny poziom cen

Wprowadzenie

Bankowość centralna powstała na przełomie XVII i XVIII wieku. Utworzenie banku centralnego było wynikiem oddziaływania państwa na procesy ekonomiczne i gospodarcze zachodzące w danym państwie. Od początku istnienia, głównym zadaniem banku centralnego było emitowanie pieniądza, ale także współdziałanie w kształtowaniu polityki pieniężnej.

Narodowy Bank Polski wpływa na działalność innych banków, przedsiębiorców i ludności. Jest on kompetentny przede wszystkim w sprawach pieniądza, kształtowania jego wartości, a także organizowania systemu pieniężnego i systemu rozliczeń pieniężnych. W tym celu uregulowania prawne, w konstytucji i ustawie o Narodowym Banku Polskim przyznały mu odpowiednie uprawnienia i środki, które stosuje przy wykonywaniu swoich funkcji i zadań.

Należy zwrócić uwagę także na autonomię banku centralnego w zakresie prowadzenia polityki monetarnej. W głównej mierze z tego względu zaczęto przypisywać bankom centralnym szczególną rolę w utrzymaniu stabilności finansowej państwa. Stabilizowanie wartości pieniądza jest niezbędnym elementem polityki nowoczesnego państwa. Stabilizacja cen powinna być efektem trafnej polityki gospodarczej, ale jednocześnie narzędziem jej realizacji.

1. Odpowiedzialność banku centralnego za utrzymanie stabilności monetarnej

Zgodnie z art. 227 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „Narodowy Bank Polski odpowiada za wartość polskiego pieniądza”¹. Ustawa z 29 sierpnia 1997 roku o Narodowym Banku Polskim, w art. 3 ust. 1 stanowi natomiast, że podstawowym celem działalności Narodowego Banku Polskiego (zwanego dalej także NBP) jest utrzymanie stabilnego poziomu cen, przy jednoczesnym wspieraniu polityki gospodarczej rządu, o ile nie ogranicza to podstawowego celu NBP². Ciekawy wydaje się pogląd, zgodnie z którym centralny bank państwa ma wspierać rząd, gdy ten prowadzi politykę gospodarczą, która zapewnia utrzymanie stabilnego poziomu cen. Jednocześnie bank centralny ma obowiązek przeciwstawić się takiej polityce gospodarczej rządu, która nie zapewnia utrzymania stabilnego poziomu cen³. Na podstawie wskazanych przepisów można przyjąć, że NBP ponosi konstytucyjną odpowiedzialność za wartość polskiego pieniądza.

Współcześnie banki centralne przez stabilność cen rozumieją inflację na tyle niską, aby nie wywierała ona negatywnego wpływu na decyzje podejmowane przez uczestników obrotu gospodarczego, w tym dotyczące inwestycji i oszczędzania. Zapewnienie stabilności cen jest podstawowym sposobem, dzięki któremu bank centralny przyczynia się do osiągnięcia stałego wzrostu gospodarczego⁴.

W podobny sposób cel działalności banku centralnego został określony w innych ustawodawstwach państw europejskich. Należy wspomnieć choćby o postanowieniach Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w którym w art. 127 ust. 1 oraz art. 282 ust. 2 stwierdza się, że głównym celem Europejskiego Systemu Banków Centralnych, zwanego dalej ESBC, jest utrzymanie stabilnego poziomu cen⁵. ESBC swoje zadania realizuje przez organy Europejskiego Ban-

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2.04.1997 r., Dz.U. nr 78, poz. 483 z późn. zm.

² Ustawa z 29.08.1997 r. o Narodowym Banku Polskim, t.j. Dz.U. 2005, nr 1, poz. 2 z późn. zm.

³ C. Kosikowski, *Finanse publiczne i prawo finansowe. Zagadnienia egzaminacyjne i seminaryjne*, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2013, s. 100.

⁴ Uchwała Rady Polityki Pieniężnej z 8.05.2013 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania założeń polityki pieniężnej na 2012 rok (M.P. z 2013, poz. 431) oraz informacje zamieszczone na stronie www.nbp.pl.

⁵ Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/2.

ku Centralnego, który jest odpowiedzialny za prowadzenie polityki pieniężnej w strefie euro i którego priorytetem jest utrzymanie stabilnych cen.

W zbliżony sposób sformułowany został cel działalności banku narodowego Szwajcarii. Art. 5 ust. 2 Ustawy Federalnej o Szwajcarskim Banku Narodowym stanowi, że Bank Narodowy prowadzi politykę pieniężną i walutową w ogólnym interesie kraju, która zapewnić powinna stabilność cen z uwzględnieniem stanu koniunktury⁶.

W literaturze przedmiotu zwraca się uwagę na cel i zadania banku centralnego, jako źródło stabilizowania wartości pieniądza, które powinno być trwałym elementem polityki nowoczesnego państwa⁷. Polityka monetarna, za której realizację odpowiedzialny jest bank centralny, polega na regulowaniu wewnętrznej wartości pieniądza, czyli jego siły nabywczej. NBP osiąga to przez wpływanie na cenę wewnętrzną pieniądza, czyli tzw. krajową stopę procentową oraz wewnętrzną, tj. przez kurs wymiany waluty krajowej względem innych walut⁸.

Utrzymanie stabilności ogólnego poziomu cen można osiągnąć za pomocą różnych strategii monetarnych. W literaturze przedmiotu wskazuje się na cztery podstawowe ich rodzaje⁹:

- strategia kontroli podaży pieniądza (*monetary targeting*),
- strategia kontroli kursu walutowego (*exchange-rate targeting*),
- strategia bezpośredniego celu inflacyjnego (*direct inflation targeting*),
- strategia o charakterze mieszanym (eklektyczna).

Strategia kontroli podaży pieniądza wiąże się z kształtowaniem przez bank centralny obiegu pieniądza. Baza monetarna staje się wówczas celem operacyjnym i pozwala na stabilizowanie ogólnego poziomu cen. W ostatnim dwudziestolecu XX wieku strategię tę stosował między innymi Bundesbank oraz Narodowy Bank Szwajcarii.

Podstawowym założeniem strategii kontroli kursu walutowego jest przyjęcie, że cel inflacyjny można osiągnąć za pomocą stabilizacji kursu wymiennego pieniądza krajowego względem innej waluty. Oznacza to stabilizację zewnętrznej

---

⁶ R. Wierzbą, *Architektura nadzoru bankowego – przykład Francji*, w: *Współczesna bankowość centralna*, red. W.L. Jaworski, A. Szelągowska, CeDeWu.pl., Warszawa 2012, s. 115; *Bundesgesetz uber die Schweizerische Nationalbank vom 3 Oktober 2003*.

⁷ B. Pietrzak, Z. Polański, B. Woźniak, *System finansowy w Polsce*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008, s. 133.

⁸ *Ibidem*, s. 132.

⁹ *Ibidem*, s. 134.

ceny pieniądza, po to, by ustabilizować jego wewnętrzną siłę nabywczą. Strategia ta wiąże się jednak, czy też jest uzależniona od właściwego poziomu handlu zagranicznego. Przyjmuje się, że strategia kursu walutowego ma szansę powodzenia w państwach, w których odnotowano wysoki poziom obrotów w handlu zagranicznym w stosunku do PKB. Istotne znaczenie dla tej strategii ma także decyzja, jakie waluty zagraniczne zostaną powiązane z pieniądzem krajowym. W 2008 roku taką strategię prowadził Narodowy Bank Danii, który porządkował w ten sposób relację korony duńskiej wobec euro. Stosowanie tej strategii na większą skalę rodzi trudności, a zagrożeń należy dopatrywać się w tzw. ataku spekulacyjnym, który wskazywany jest przez ekonomistów jako skutek uboczny. Może on doprowadzić do załamania kursu waluty obcej i ostatecznie do wzrostu inflacji, co z kolei negatywnie oddziałuje na stabilność systemu finansowego¹⁰.

Kolejna strategia, bezpośredniego celu inflacyjnego, wiąże się z koncentracją na założonej (określonej ilościowo) stopie inflacyjnej. Oznacza ponadto odrzucenie celów pośrednich, co sprawia, że bank centralny skupia się wyłącznie na zmiennych ekonomicznych, za pomocą których będzie dążył do jedyne go celu inflacyjnego. Tymi zmiennymi nie są podaż pieniądza ani kurs waluty. Co więcej, strategia ta możliwa jest przy płynnym kursie walutowym. Pionierem tej strategii była Nowa Zelandia, a najbardziej znanym jej orędownikiem jest Bank Anglii¹¹.

Strategie mieszane łączą w sobie elementy wyżej wymienionych strategii, co sprawia, że przypadków „mieszania” może być wiele. Wydaje się, że jedną z takich strategii stosuje Europejski Bank Centralny, który łączy bezpośredni cel inflacyjny z kontrolą podaży pieniądza. Utrzymanie stabilnego poziomu cen oznacza ograniczenie wahań wewnętrznej wartości pieniądza przez obniżanie stopy inflacji lub też utrzymywanie niskiej dynamiki inflacji.

Realizowaniu podstawowego celu przez NBP służy wyłączne prawo do emisji znaków pieniężnych, a także wyłączne prawo ustalania i realizowania polityki pieniężnej. Bez wątplenia emisja pieniądza i polityka pieniężna to zadania realizowane przez NBP, które są ze sobą powiązane¹².

Stabilność monetarna jako cel działalności banku centralnego wiąże się zatem z utrzymaniem siły nabywczej pieniądza wewnątrz kraju i jego odpowiedniego parytetu w stosunku do innych walut. Stabilność monetarna

¹⁰ *Ibidem*, s. 135.

¹¹ *Ibidem*, s. 136.

¹² Stanowisko takie propaguje m.in. E. Fojcik-Mastalska, *System prawa finansowego*, Wydawnictwo Oficyna, Warszawa 2010, s.120.

widoczna jest w regulacjach prawnych, nie budzi także wątpliwości zainteresowanie nią przez bank centralny. Potrzeba utrzymania „stabilnego pieniądza” ma także swoje historyczne podłoże.

2. Odpowiedzialność banku centralnego za realizację stabilności finansowej

Dyskusje na temat odpowiedzialności banku centralnego za stabilność finansową są przede wszystkim wynikiem kryzysów ekonomicznych, jakie od dłuższego czasu występują w Europie i na świecie. Ich konsekwencje w dużej mierze przyczyniły się do obarczania banków centralnych odpowiedzialnością (czy też współodpowiedzialnością) za utrzymanie stabilności finansowej¹³.

Bank centralny pełni szczególną funkcję w strukturze finansów państwa, stąd też przypisywane są mu określone zadania. Nałożenie na bank centralny odpowiedzialności za stabilność finansową widoczne jest w nowych regulacjach prawnych, między innymi w ustawie o usługach płatniczych¹⁴, ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów¹⁵. Istotne znaczenie w tej kwestii miało także uchwalenie ustawy z 7 listopada 2008 roku o Komitecie Stabilności Finansowej¹⁶. Działając w ramach Komitetu Stabilności Finansowej, Prezes NBP powinien, zgodnie z treścią art. 3 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy:

- dokonywać oceny sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych,
- opracowywać i przyjmować procedury współdziałania,
- koordynować działania członków Komitetu w sytuacji bezpośredniego zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego.

Ponadto w ustawie o NBP dodano w art. 3 ust. 2 pkt 6a postanowienie, zgodnie z którym NBP zobowiązany został do działania na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego.

W literaturze brakuje jednej, spójnej definicji pojęcia „stabilność finansowa”. Niektórzy autorzy próbują definiować ją intuicyjnie, podając, że jest to

---

¹³ M. Puławski, *Odpowiedzialność banków centralnych za stabilność finansową*, w: *Współczesna bankowość centralna...*, s. 122.

¹⁴ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych, Dz.U. nr 199, poz. 1175.

¹⁵ Ustawa z 16.02.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, Dz.U. nr 50, poz. 331 z późn. zm.

¹⁶ Dz.U. 2008, nr 209, poz. 1317.

pewien pożądany stan, szczególnego rodzaju dobro publiczne i warunek prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego¹⁷. Według innych autorów stabilność finansowa oznacza stabilne funkcjonowanie rynków finansowych¹⁸ lub też wiąże się ze swoistą odpornością na szoki spowodowane występowaniem negatywnych zjawisk w gospodarce¹⁹. Można przywołać również takie poglądy, zgodnie z którymi, aby osiągnąć stabilność finansową, najpierw trzeba zadbać o stabilność monetarną²⁰.

Należy zgodzić się z poglądem, że o stabilności finansowej można mówić wtedy, gdy nie występują zaburzenia w funkcjonowaniu systemu pośrednictwa finansowego, które wpływałyby niekorzystnie na funkcjonowanie gospodarki²¹.

Wydaje się, że pojęcie stabilności finansowej jest pojęciem szerszym niż stabilność monetarna. Stabilność finansowa obejmuje bowiem stabilność całego systemu finansowego, a zatem również w zakresie monetarnym. Stabilny system finansowy to system, który na każdej płaszczyźnie działa w sposób ciągły, efektywny i bezpieczny. Ta działalność powinna być nieprzerwana i bezpieczna także w sytuacji pojawienia się zakłóceń zewnętrznych, nieoczekiwanych i o różnej skali nasilenia.

Stabilność finansowa to także pewien skrót myślowy. Oznacza stabilne funkcjonowanie całego systemu finansowego, rynków finansowych, infrastruktury finansowej i instytucji pośrednictwa finansowego²². Swym zakresem obejmuje funkcjonowanie wszystkich rynków finansowych. Największym zagrożeniem dla stabilności finansowej rozumianej szeroko są kryzysy na rynku bankowym. Banki, świadcząc usługi, podejmują ryzyko na własny rachunek. Inaczej wygląda sytuacja w odniesieniu choćby funduszy emerytalnych, ubezpieczeniowych czy inwestycyjnych.

---

¹⁷ M. Puławski, *Odpowiedzialność banków centralnych za stabilność finansową*, w: *Współczesna bankowość centralna...*, s. 118.

¹⁸ A. Crockett, *Why is financial stability a goal of public policy?* *Federal Reserve Bank of Kansas City, Economic Review, Fourth Quarter 1997*, s. 6.

¹⁹ T. Padoa-Schioppa, *Central banks and financial stability – exploring a land between* *Seecend ECB Central Banking Conference; the transformation of the European Financial System*, Frankfurt am Main, October 2002, s. 20–21.

²⁰ M. Foot, *What is financial stability and how do we get it?* *The Roy Bridge Memorial Lecture*, The Financial Service Authority, April 2003.

²¹ A. Sławiński, *Podstawowe funkcje banków centralnych*, w: *Polityka pieniężna*, red. A. Sławiński, C.H. Beck, Warszawa 2011, s. 51.

²² M. Puławski, *Odpowiedzialność banków centralnych...*, s. 125.

Dyskusja na temat odpowiedzialności banków centralnych za zapewnienie odpowiedzialności finansowej rozpoczęła się na początku minionego dziesięciolecia. Wtedy też zaczęto mówić o konieczności stosowania norm makroostrożnościowych²³. Przyczyn zwrócenia uwagi na prowadzoną przez banki centralne politykę w tym zakresie należy upatrywać w fali kryzysów walutowych w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku w krajach Azji Południowo-Wschodniej i towarzyszącym im kryzysom bankowym. Dziesięć lat później (2006–2008) potężna fala kryzysów bankowych w wielu krajach rozwiniętych spowodowała zainteresowanie rolą banków centralnych w utrzymaniu stabilności finansowej na większą skalę. Okazało się bowiem, że dokonywane przez banki centralne operacje na stopach procentowych (obniżki lub podwyżki), podejmowane w celu stabilizowania inflacji, nie zapobiegły zwiększonej akcji kredytowej, która stwarzała ryzyko strat dla banków.

W ramach realizowanej funkcji stabilizatora systemu finansowego, bank centralny ma do wypełnienia konkretne zadania. Po stronie NBP będą to zadania związane z kształtowaniem i realizacją polityki pieniężnej. Bank centralny, jako instytucja niezależna, powinien podejmować działania, nawet niepopularne, nieoczekiwane, w celu utrzymania właściwej koniunktury gospodarczej. Powszechnym stał się pogląd, że banki centralne powinny uwzględniać w swojej polityce pieniężnej konieczność podejmowania działań, które będą chroniły przed niestabilnym, nagłym wzrostem kredytowym. To oznacza, że prowadząc politykę pieniężną, stosując instrumenty polityki pieniężnej, banki centralne winny kierować się nie tylko koniecznością stabilizowania inflacji. Z drugiej strony kryzys bankowy otworzył dyskusję na temat nadzoru bankowego. Polityka nadzorcza zajęła jedno z najważniejszych miejsc w polityce gospodarczej²⁴.

3. Znaczenie polityki pieniężnej dla zachowania stabilności systemu finansowego

Polityka pieniężna to działalność bardzo ważna we współczesnych gospodarkach. Stanowi ona część polityki gospodarczej, w której istotną rolę odgrywa polityka budżetowa prowadzona przez rząd. Celem polityki pieniężnej jest

---

²³ A. Sławiński, *Podstawowe funkcje...*, s. 60; C. Borio, P. Lowe, *Asset prices, financial and monetary stability: exploring the nexus*, „BIS Working Papers”, lipiec.

²⁴ A. Sławiński, *Podstawowe funkcje...*, s. 62–63.

utrzymanie równowagi pieniężnej. Podobnie pojęcie „polityka pieniężna” definiuje sam Narodowy Bank Polski²⁵. Wyjaśnia, że polityka pieniężna jest częścią polityki gospodarczej – obok polityki fiskalnej i polityki strukturalnej. Według NBP jej podstawowym celem jest zapewnienie stabilności cen. Cel ten osiągany jest dzięki:

- kształtowaniu i realizacji polityki pieniężnej,
- tworzeniu warunków instytucjonalnych dla zapewnienia niezbędnego poziomu bezpieczeństwa finansowego i stabilności sektora bankowego,
- regulowaniu zasad i mechanizmów płatniczych dla zapewnienia odpowiedniego poziomu płynności rozliczeń pieniężnych w gospodarce²⁶.

W literaturze przedmiotu definicje polityki pieniężnej oscylują wokół szczególnej roli banku centralnego w tym zakresie. Podkreśla się, że jest to działalność banku centralnego prowadzona w imieniu państwa i polegająca na wyborze pieniężnych celów makroekonomicznych i ich realizacji przy regulowaniu podaży pieniądza i popytu na pieniądz, za pomocą odpowiednio dobranych instrumentów²⁷.

Polityka pieniężna jest przedmiotem planowania przez Narodowy Bank Polski. Plan ten nosi nazwę „Założenia polityki pieniężnej na rok ...”²⁸. Żaden akt prawny, w tym ustawa o Narodowym Banku Polskim nie określa, co taki plan powinien zawierać. Jego treść ukształtowała praktyka. Ustawodawca pozostawił NBP swobodę w określaniu treści założeń. Organem, który zajmuje się opracowywaniem tych założeń, jest Rada Polityki Pieniężnej. Założenia polityki pieniężnej nie mają także wskazanego odbiorcy. Zwraca się uwagę, że są nimi banki oraz rząd, oraz sam NBP jako główny wykonawca tych założeń.

Bank centralny może też wspierać rozwój polityki gospodarczej, w tym zakresie może wspierać wzrost gospodarczy, dynamizować eksport, wpływać na politykę kredytową banków, a w rezultacie pośrednio zmniejszać bezrobocie. Warunkiem tak szerokiej działalności banku centralnego jest jedynie brak

---

²⁵ www.nbportal.pl.

²⁶ *Studia z bankowości centralnej i polityki pieniężnej*, red. W. Przybylska-Kapuścińska, Difin, Warszawa 2009, s. 90.

²⁷ *Współczesna polityka pieniężna*, red. W. Przybylska-Kapuścińska, Difin, Warszawa 2008, s. 14.

²⁸ Ustalając Założenia polityki pieniężnej na rok 2013 Rada Polityki Pieniężnej wypełnia art. 227 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który nakłada na Radę obowiązek corocznego przedłożenia Sejmowi założeń polityki pieniężnej równocześnie z przedłożeniem przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej.

sprzeczności realizacji prowadzonej polityki z podstawowym celem banku centralnego.

Mając na uwadze powyższe rozważania można przyjąć, że celem polityki pieniężnej jest przede wszystkim utrzymywanie stabilności monetarnej. W Polsce od 1998 roku przy realizacji polityki pieniężnej wykorzystuje się strategię bezpośredniego celu inflacyjnego. W założeniach polityki pieniężnej przyjętych przez NBP na 2013 rok wskazano, że podstawowym celem polityki pieniężnej będzie stabilizowanie inflacji na poziomie $2,5\% \pm 1$ punkt procentowy²⁹.

Polityka pieniężna to decydowanie głównie o tym, jak wiele pieniędzy powinno być w gospodarce, aby mogła ona sprawnie funkcjonować. Jeśli pieniędzy jest w gospodarce zbyt wiele, popyt na towary i usługi przewyższa ich podaż i zaczynają rosnać ceny (pojawia się więc inflacja). Jeśli jednak pieniędzy jest zbyt mało, narastają kłopoty ze sprzedażą i pojawia się ryzyko recesji oraz deflacji. W tym zakresie zadaniem polityki pieniężnej jest więc zapewnienie odpowiedniej ilości pieniędzy na rynku, tak by gospodarka bez przeszkód się rozwijała, a ceny były stabilne.

Polityka pieniężna wpływa przede wszystkim na poziom inflacji i siłę nabywczą pieniądza. W celu realizacji polityki pieniężnej NBP stosuje tak zwane instrumenty polityki pieniężnej. Podstawowe ich rodzaje to stopa procentowa (w tym stopa referencyjna, depozytowa oraz lombardowa), operacje otwartego rynku (podstawowe, dostrajające i strukturalne), rezerwa obowiązkowa, operacje depozytowo-kredytowe oraz *swapy* walutowe i interwencje walutowe.

Rada Polityki Pieniężnej opracowuje corocznie założenia polityki pieniężnej i przedkłada je do wiadomości Sejmowi równocześnie z przedłożeniem przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej. Dokument ten obejmuje strategię, uwarunkowania i opis instrumentów polityki pieniężnej w kolejnym roku. Instrumenty polityki pieniężnej są to narzędzia oddziaływania na banki komercyjne, ukierunkowane na realizację celów banku centralnego. Stanowią bodźce finansowe wpływające na obieg pieniężny, poziom rynkowych stóp procentowych i kursów walut³⁰.

Narodowy Bank Polski oddziałuje na rynek pieniężny, ponieważ sam go tworzy, jest to tak zwany rynek pieniężny banku centralnego (czyli rynek, na którym dokonywane są transakcje między bankiem centralnym a bankami

²⁹ Materiały dostępne na www.nbp.pl.

³⁰ *Prawo finansowe*, red. H. Dzwonkowski, J. Gliniecka, C.H. Beck, Warszawa 2013, s. 224.

komercyjnymi). Można spotkać się także z poglądem, że rynek pieniężny banku centralnego jest pierwszym ogniwem łańcucha transmisji impulsów polityki pieniężnej gospodarki³¹.

Zgodnie z treścią Założeń polityki pieniężnej na rok 2013³², przygotowanych przez Radę Polityki Pieniężnej, podstawowym instrumentem polityki pieniężnej jest krótkoterminowa stopa procentowa, czyli stopa referencyjna. Na jej wysokość wpływa kierunek prowadzonej polityki pieniężnej.

Operacje otwartego rynku, zgodnie z założeniami na 2013 rok, mają służyć jako czynnik oddziałujący na warunki płynności w sektorze bankowym w taki sposób, który umożliwi utrzymanie krótkoterminowych rynkowych stóp procentowych na poziomie sprzyjającym realizacji przyjętego celu inflacyjnego.

Rezerwa obowiązkowa utrzymywana przez banki sprawia, że dysponują one funduszami ułatwiającymi wzajemne rozliczenia. Uśredniony charakter rezerwy stwarza bankom swobodę decydowania o wysokości środków gromadzonych na rachunku bieżącym w banku centralnym. Obowiązek utrzymywania rezerwy obowiązkowej ogranicza ponadto wielkość nadwyżek środków pozostających do dyspozycji banków. Zmiana stóp rezerw obowiązkowych dokonywana jest w zależności od poziomu płynności w sektorze bankowym, a także od warunków, jakie panują na rynku międzybankowym.

W operacjach depozytowo-kredytowych banki uczestniczą z własnej inicjatywy. Kredyt lombardowy umożliwia bankom zaciąganie kredytu na termin *overnight*. Kredyt ten jest oprocentowany i zabezpieczony papierami wartościowymi. Ważnym elementem systemu rozliczeń jest oferowany przez NBP nieoprocentowany kredyt w złotych – kredyt techniczny oraz w euro – *intraday credit*. Jest to źródło pozyskania środków w ciągu dnia operacyjnego.

Przyjęty w Założeniach polityki pieniężnej na rok 2013, cel polityki pieniężnej sprzyjać powinien zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu. Zwrócono uwagę, że parametry polityki pieniężnej, jakie wykorzystuje Rada Polityki Pieniężnej, będą dostosowywane elastycznie do zmieniającej się sytuacji gospodarczej i poziomu inflacji. Ponadto, co zostało podkreślone, Rada Polityki Pieniężnej w swoich decyzjach będzie uwzględniała również sytuację sektora finansowego: „którego stabilność jest koniecznym warunkiem utrzymania stabilności

---

³¹ *Bank na rynku finansowym*, red. E. Miklaszewska, Wydawnictwo Oficyna, Warszawa 2010, s. 175.

³² Uchwała Rady Polityki Pieniężnej z 18.09.2012 r. w sprawie ustalenia założeń polityki pieniężnej na rok 2013, M.P. z 2012, poz. 736.

cen w dłuższym okresie”. Jest to wyraźny dowód na to, że bank centralny przejął (współ)odpowiedzialność za kształtowanie stabilności finansowej. W omawianych Założeniach polityki pieniężnej znalazło się także postanowienie, że w sytuacji zagrożenia kryzysowego i pojawienia się poważnych zaburzeń na krajowym rynku finansowym, istnieje możliwość elastycznego kształtowania instrumentów polityki pieniężnej.

Instrumentom polityki pieniężnej, a zwłaszcza operacjom otwartego rynku i stopom procentowym, przypisano szczególną rolę w kształtowaniu mechanizmów umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie rynku finansowego i jednocześnie upatruje się w nich sposób reagowania na zaburzenia tego rynku.

Corocznie Rada Polityki Pieniężnej wypełniając konstytucyjny obowiązek składa Sejmowi sprawozdanie z wykonania założeń polityki pieniężnej, najpóźniej w ciągu pięciu miesięcy od zakończenia roku budżetowego³³, natomiast zgodnie z art. 53 ustawy o Narodowym Banku Polskim sprawozdanie to publikowane jest w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Działalność banku centralnego na rzecz stabilności systemu płatniczego

Bank centralny w celu utrzymania stabilności na rynku finansowym podejmuje działania na etapie zapobiegania destabilizacji systemu finansowego. Jest to przede wszystkim działalność informacyjna oraz monitoring systemu płatniczego i rozliczeniowego. Działalność informacyjna polega na deklarowaniu celu stabilizowania systemu finansowego, publikowania raportów o stabilności finansowej oraz komunikatów³⁴.

Banki centralne angażują się w działalność na rzecz stabilności finansowej przez dbałość o bezpieczeństwo i sprawność systemu płatniczego³⁵. Realizując politykę pieniężną, Narodowy Bank Polski wpływa na kształtowanie płynności banków, co z kolei wymaga sprawnego funkcjonowania systemów płatności. Działalność banku centralnego w tym zakresie wiąże się z trzema funkcjami:

³³ Wskazany obowiązek nakłada Artykuł 227 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

³⁴ A. Matysek-Jędrzych, *Rola banków centralnych w działaniach na rzecz stabilności finansowej*, „Bank i Kredyt” 2011, nr 3, dodatek *Stabilność finansowa od A do Z*, s. 13–17.

³⁵ Według definicji Bank of International Settlements (BIS), system płatniczy to „instytucjonalne i infrastrukturalne porozumienie podmiotów systemu finansowego dla inicjowania i transferu płatności w pieniądzu banku centralnego i pieniądzu banków komercyjnych”. *Bank for International Settlements, General Guidance for National Payment System Development*, Basel 2006, s. 70.

- operacyjną (polega na tworzeniu i prowadzeniu systemu płatności),
- regulacyjno-nadzorczą (polega na dbałości o przeznaczenie odpowiednich nakładów na redukcję ryzyka oraz zarządzanie tym ryzykiem),
- współpracy z sektorem prywatnym oraz innymi bankami centralnymi w celu promocji działań na rzecz bezpieczeństwa systemów płatniczych³⁶.

W obecnym systemie prawnym obowiązującym w Polsce nadzór nad rynkiem finansowym należy do Komisji Nadzoru Finansowego³⁷. Jednak z powodu szczególnej roli Narodowego Banku Polskiego w kształtowaniu polityki pieniężnej i oddziaływaniu na stabilność finansową państwa mówi się także o funkcji nadzorczej banku centralnego w systemie finansowym. W odniesieniu do NBP przyjmuje się obecnie, że sprawuje on nadzór nad systemem płatności w ramach tak zwanego nadzoru systemowego (*oversight*).

W literaturze zwraca się uwagę na definicję zaproponowaną przez Bank Rozliczeń Międzynarodowych, zgodnie z którą nadzór systemowy wiąże się z podejmowaniem przez bank centralny działań, które mają na celu bezpieczeństwo i efektywność systemów płatności oraz systemów rozrachunku papierów wartościowych. Termin ten odnosi się do systemu jako całości³⁸.

Drugi rodzaj nadzoru nad rynkiem finansowym, nadzór ostrożnościowy (*supervision*), do 1998 roku należał do NBP, jednak wskutek zmian prawnych nadzór ten przejęła początkowo Komisja Nadzoru Bankowego³⁹, a od 1 stycznia 2008 roku – Komisja Nadzoru Finansowego. W ten sposób nadzór ostrożnościowy został uniezależniony od banku centralnego, w głównej mierze pod względem organizacyjnym. Rola NBP sprowadza się do obsadzenia jednego z czterech stanowisk członków Komisji Nadzoru Finansowego (zgodnie z zapisem art. 5 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym).

---

³⁶ P. Niczyporuk, A. Telecka, *Bankowość. Podstawowe zagadnienia*, Temida 2, Białystok 2011, s. 139.

³⁷ Ustawa z 21.07.2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, t.j. Dz.U. 2012, poz. 1149 z późn. zm.

³⁸ *Bank na rynku ...*, s. 151.

³⁹ Na podst. Ustawa z 29.08.1997 r. Prawo bankowe, t.j. Dz.U. 2012, poz. 1376 z późn. zm.; ustawa z 29.08.1997 r. o Narodowym Banku Polskim, Dz.U. 2005, nr 1, poz. 2 z późn. zm.

Narodowy Bank Polski pełni funkcję nadzorcy systemowego nad systemami płatności⁴⁰. Głównymi narzędziami wykorzystywanymi przez bank centralny mogą być⁴¹:

1. Licencjonowanie, przejawiające się w:
  - wyrażaniu zgody lub wydawaniu decyzji dotyczących uruchamiania nowych systemów lub wprowadzania zmian w systemach istniejących,
  - wydawaniu zaleceń lub nakładaniu kar w razie stwierdzenia nieprawidłowości stwarzających ryzyko,
  - cofnięciu zgody w razie stwierdzenia, że dany system działa niezgodnie z przepisami prawa lub zagraża stabilności systemu finansowego.
2. Inicjowanie i wspieranie działań na rzecz rozwoju bezpieczeństwa i efektywności działania systemów, w szczególności działania na rzecz zapewnienia ciągłości działania infrastruktury systemu.
3. Zbieranie i analizowanie informacji uzyskanych z poszczególnych systemów.
4. Wywieranie wpływu na system płatności, między innymi przez publikowanie ocen i analiz.
5. Inicjowanie i opiniowanie regulacji prawnych.

Ponadto NBP w ramach nadzoru systemowego współpracuje z krajowymi podmiotami związanymi z systemem płatności oraz z instytucjami międzynarodowymi. Przy Zarządzie NBP funkcjonuje Rada ds. Systemu Płatniczego⁴². Narodowy Bank Polski uczestniczy także w pracach komitetów i grup doradczych działających przy Związku Banków Polskich oraz na płaszczyźnie międzynarodowej, między innymi z Europejskim Bankiem Centralnym czy bankami centralnymi innych państw.

---

⁴⁰ Ustawa z 24.08.2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, Dz.U. nr 123, poz. 1351 z późn. zm.

⁴¹ *Bank na rynku...*, s. 153.

⁴² Uchwała nr 14/98 Zarządu NBP z 10.06.1998 r. w sprawie powołania przy Zarządzie Narodowego Banku Polskiego organu opiniodawczo-doradczego o nazwie Rada ds. Systemu Płatniczego oraz uchwała nr 44/2001 Zarządu NBP z 13.07.2001 r. zmieniająca uchwałę w sprawie powołania przy Zarządzie Narodowego Banku Polskiego organu opiniodawczo-doradczego o nazwie Rada ds. Systemu Płatniczego.

Podsumowanie

Rozważania nad rolą banku centralnego w utrzymaniu stabilności systemu finansowego wzbudzają zainteresowanie z uwagi na występujący od dłuższego czasu kryzys finansowy. Bez wątpienia istotny wpływ na stan gospodarki i jej rozwój ma polityka pieniężna, którą ustala i realizuje bank centralny – za pomocą instrumentów i procedur, których odbiorcami są przede wszystkim podmioty rynku bankowego. Bank centralny, podejmując takie zadania, zainteresowany jest utrzymaniem bezpieczeństwa i płynności nie tylko w sektorze bankowym, ale także utrzymaniem równowagi finansowej kraju. Współcześnie dominuje pogląd, że stabilizacja cen jest warunkiem trwałego, wysokiego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Kształtowanie polityki fiskalnej jest naturalną konsekwencją kształtowania polityki monetarnej. Stąd szczególna rola banków centralnych w polityce gospodarczej każdego państwa.

ROLE OF CENTRAL BANK IN MAINTENANCE OF STABILITY OF FINANCIAL SYSTEM

Summary

The desire to maintain financial stability is an important element for the functioning of countries in times of economic crisis. Widely discussed remain questions about the entity responsible for maintaining the financial stability of the state as well as about the indication of the conditions for its achievement. This paper presents the role of the Polish National Bank in building financial stability in Poland. There is highlighted the distinction among the concepts of: monetary stability, financial stability, financial stability system, monetary policy and payment systems. The paper emphasizes the role of the Central Bank to maintain stability not only in banking but also on the broader financial market. For this purpose, the Polish National Bank has completed a set of specific tasks. The attention was drawn to the Central Bank as an independent institution, fulfilling important functions in the state. Therefore, its role consists in maintaining an appropriate level of inflation and the right market conditions. The Polish National Bank is the body responsible for setting monetary policy as well as for the use of the so-called monetary policy instruments. The article also emphasizes that the Central Bank engages in activities undertaken for financial stability since it cares about the safety and

efficiency of the payment system. It has been assumed that the Central Bank acts as a supervisor of the payment systems. Stabilizing the value of money today plays a key role in establishing monetary policy. However, even if price solidity and financial stability are necessary conditions for themselves, they are not the only ones.

Central banking faces many challenges and its role and tasks will be still studied and discussed.

Translated by Ewa Kowalewska

Keywords: Central Bank, financial stability, inflation, payment system, financial system, stable price level